

länder med planhushållning och socialisering visar de senaste årtiondenas erfarenheter. Dels genom direkta regleringar, dels genom propaganda drives befolkningens konsumtion i bestämd riktning — ett av den officiella agitationens viktigaste syften blir att inge en följsamhet och en förnöjsamhet som står rycken även vid generella begränsningar av konsumtionen. Då socialisering förenas med låg produktion, såsom i Ryssland, blir det nödvändigt att till stor del försörja de stora massorna genom understödsformer, som ges det vackra namnet socialpolitik; detta innebär i praktiken att staten i stigande utsträckning helt bestämmer vad de breda lagren får konsumera.

Även i regleringssamhället — förstugan till den totala planhushållningens och socialiseringens sambälle — framträder starkt samma tendenser. Myndigheterna bestämmer genom priskontroll, import- och

exportföreskrifter osv. i stora drag hur konsumtionen skall inriktas. Då de stadgar att vi skall dricka så och så mycket kaffe eller förbruka så och så mycket bensin, är det omöjligt för den enskilde att avgöra om deras direktiv är godtyckliga eller ofrånkomliga. Att allmänheten, då regleringarna sockras med propaganda, är beredd att godta mycket i förlitande på härskarnas auktoritet framgår av att inte ett än större och mera bittert missnöje uppstått då man funnit det viktigare att skicka varor på kredit till Ryssland än att anskaffa nödvändighetsvaror för svensk räkning.

I detta hänseende — liksom i övrigt vid utvecklingen från frihet över regleringar till socialisering — nås slutpunkten först då allmänheten genom föreskrifter och agitation i förening blivit ett smidigt redskap för den byråkrati som i folkets namn övertagit statsmakten.

28/8

### De diplomatiska utnämningar

som i går offentliggjordes är alltigenom tilltalande. Hr Boheman, en av våra mest intelligenta och erfarna diplomater, blir beskikningschef i Washington; sedan hr Eriksson för mer än ett år sedan blev tjänstledig har denna post med takt och energi skötts av ambassadrådet Aminoff, men detta arrangemang avsågs från början som ett provisorium. Den nye ambassadören i London liksom den nye ministern hos FN hör likaledes till eliten inom vår utrikesrepresentation. Ambassadör Eriksson får genom förflyttningen till Köpenhamn en mindre krävande post än förut. Den nye chefen för politiska avdelningen, utrikesrådet Dahlman, har som presschef gjort sig både omtyckt och respekterad.